

[Edvard Sørensen.]

Radioen behandler anderledes tænkende. Vi saa det, da Landborgisdagen for nylig var i Aarhus og Formandens Beretning ikke kunde blive udsendt, fordi der skulde være en Skoleudsendelse paa samme Tidspunkt. Jeg ved, at det af mange betragtedes som en Haan mod dem, der Aar efter Aar med Glæde har hørt paa disse Beretninger gennem Radioen.

Hvis det er det, det ærede Medlem mener med mere Ensretning, med mere Demokrati inden for Radioavisen, ja, da kan anderledes tænkende godt regne med, hvad Følgen vil blive. Den vil blive, at de Synspunkter, der ikke passer Regeringen, vil blive strøget af Radioavisens Referat. Man vil finde, at der er andet, der er mere nødvendigt, man vil formentlig gaa over til at drive en stærk Propaganda, som man nu gør, saa langt man har Midler til at gøre det, inden for Radioen.

Kjær: Jeg maa først have Lov til at bringe den højtærede Kirkeminister en Tak for en Bevilling paa 20 000 Kr. til to Filialkirker i Børglum Sogn, men jeg maa til denne Tak knytte en Beklagelse af, at det ikke har været muligt at faa en Bevilling til Tolstrup Kirke i Vendsyssel frem. Med Hensyn til denne Kirke har det sig saadan, at man staar over for en ret gennemgribende Restaurering. En Del af de Penge, der skal benyttes dertil, er for Haanden, men et ret uvæsentligt Beløb savnes, nogle faa Tusind Kroner, og det er dem, man altsaa forgæves har søgt at faa en Bevilling til.

Nu ved jeg meget godt, at det kan siges, at en ikke uvæsentlig Del af det manglende Beløb skal benyttes til Opførelse af et lavt Taarn, jeg ved ogsaa godt, at man kan sige, at i Tider som disse er saadant Byggeri at betragte nærmest som en Slags Luksus, men jeg beder om, at man i denne Forbindelse erindrer, at Kirken, som der her er Tale om, engang har haft et Taarn, og at Muligheden for at faa et saadant igen vil være forpasset, hvis det ikke opføres nu, da man staar over for en Fornyelse af hele Kirkens Tagkonstruktion. Endvidere vil jeg mene det rimeligt, at det huskes, at det Beløb, der her er Tale om, er ringe set i Forhold til Beløb, der i Fortiden er blevet og vel ogsaa i Fremtiden vil blive brugt til mindst lige saa uproduktive Formaal, og endelig er der maaske Grund til at holde fast paa, at en væsentlig Del af det Beløb, som her skulde bruges, vil blive udbetalt i Arbejds løn. Jeg henstiller derfor til den

højtærede Minister, at han endnu en Gang overvejer Sagen, søger at finde en Løsning, hvilket udlagt vil sige en Bevilling.

Efter disse Bemærkninger om rent lokale Problemer skal jeg tillade mig at sige et Par Ord om et Spørgsmaal, der i alt Fald har en noget videregaaende Interesse. Jeg tænker her paa Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af det økonomiske Grundlag for den landbrugsfaglige Ungdomsskole. Den landbrugsfaglige Ungdomsundervisning har gennem en Række Aar ude omkring i Landet været gennemført som ren Aftenskoleundervisning, og det skal siges, at det Arbejde, der har været gjort, baade fra Lærernes og fra Elevernes Side, har været præget af megen god Vilje og stor Interesse i mange Henseender, men ikke desto mindre maa det vistnok indrømmes, at de Resultater, man er naaet til, ikke har været helt tilfredsstillende. Det hænger vel i nogen Grad sammen med Vanskeligheden ved at faa faguddannede Lærere til alle de mange smaa Skoler, og det hænger vel ogsaa sammen med, at Arbejdet har været udført om Aftenen efter en ofte anstrengende Arbejdsdag.

Man har altsaa været klar over, at helt tilfredsstillende var Resultaterne ikke, og det er derfor kun naturligt, at man ude omkring i Landet har spejdet efter nye Veje, og enkelte Steder har man da ogsaa gjort Forsøg paa at betræde saadanne. Det gælder i Vendsyssel i Brønderslev og paa Djursland i Grenaa. Paa disse to Steder har de stedlige Landbrugskonsulenter naturligvis i Forbindelse med de Landbo- og Husmandsforeninger, som de repræsenterer, sat et Arbejde i Gang; de har faaet rejst Skoler, Skoler, som har egen Skolebygning, og som har en Undervisningsplan, hvorefter der undervises, ikke om Aftenen, men om Eftermiddagen, ikke et enkelt Sogns eller enkelt Skoledistrikts Ungdom, men al interesseret mandlig og kvindelig Ungdom i hele Landboforeningens og Husmandskredsens Virksomhedsomraade. At en saadan Centralisering af den landbrugsfaglige Ungdomsundervisning er nødvendig, er der for mit Vedkommende ikke nogen Tvivl om. Den vil være nødvendig, hvis denne Undervisning, saaledes som vist egentlig alle ønsker det, skal blive almindelig, for almindelig vil Landbrugsundervisning ikke kunne blive som Aftenskoleundervisning. Det hænger sammen med Vanskeligheden ved at skaffe de faguddannede Lærere.

Endvidere mener jeg, at Centraliseringen af Undervisningen vil betyde, at man